

Jacob van Kokswijk (tm@kokswijk.nl) is hoogleraar aan de Katholieke Universiteit in Leuven, parttime ICT-consultant bij Capgemini, veelgevraagd spreker bij congressen en lid van de stuurgroep Next Generation Networks Initiative van de EU.

Hello there

Ik staar dagelijks verbaasd naar het kleine witte vierkante doosje, 146 bij 131 bij 56 millimeter groot. Het staat pontificaal op mijn werktafel naast een ander doosje, iets hoger en zwart, van de iPhone 3G. Op het blanke doosje zijn oranje stippen gedrukt die net als telexgaatjes een boodschap vormen: "Hello there". Het karton lijkt bijna ongebruikt, het vakje 'Afzender' is niet ingevuld. Aan de voorkant staat mijn naam en adres. In het doosje zat mijn telefoon. Die is na 36 uur afwezigheid weer terug. Daar ben ik erg blij mee, al was het maar vanwege alle opgeslagen telefoonnummers, die ik niet meer onthoud maar weet terug te vinden in de lijst van verkorte namen op het toestel.

Telefoon kwijt, nummers kwijt. Het is trouwens een bof dat je sims kunt wisselen zonder dat het telefoonnummer wijzigt. Stel je voor zeg, want mijn nummer staat in allerhande lijsten en ik weet amper wie ik moet informeren. Je gaat je nu pas realiseren dat er nergens een soort databank is waarin al mijn contacten opgeslagen zijn. Nou ja, nergens... Mijn operator heeft die inmiddels al uit mijn belgedrag gedestilleerd middels datamining, en ik herinner me de aankondiging van een service van Orange die je een dagelijkse back-up van je SPV-telefoon gaf, zodat je na vermissing snel als vanouds verder kon bellen. En met al die CDR's heeft de AIVD ook al een top 10-lijstje van mijn belcontacten samengesteld. Maar zulke privacyaantastingen zijn gebaseerd op de veelgebelden, niet op de sluimerende contacten. En juist om hen is het mij te doen. Uit ervaring weet ik dat mijn naam en telefoonnummer in vele klappers zitten, maar niet in wélke en wáár, laat staan dat ik die alle kan bereiken om met een simpele push mijn bereikbaarheidsgegevens aan te passen.

Tot ver in de jaren tachtig maakte ik met de typemachine een lijstje van namen en nummers. Dat was mijn persoonlijke telefoonlijst, met een carbonnetje eronder in kleine lettertjes op een handzaam kaartje getypt, en voor de zekerheid het kopietje in mijn zakagenda geplakt. Sinds de introductie van de mobiele telefoon maken veel mensen gewoontegetrouw die lijst van privécontacten door telefoonnummers op te slaan in de sim of op het toestel. Maar een sim raakt snel

vol, en het toestel kan je kwijtraken. En we hebben geen kopietje... dus dat carbonpapier was eigenlijk best handig. Handiger dan dat smartcardcopyapparaatje om je sim mee te kopiëren. En simpeler dan het datakabeltje waarmee je je telefoon kon verbinden met je pc voor een back-up en update van je telefooncontacten. Tegenwoordig doen de smartphones dat zelf via ActiveSync.

AIVD heeft een top 10-lijstje van mijn belcontacten

Maar de meeste bellers gebruiken die optie niet, ze beschouwen het wisselen van sim of telefoon als een moment van relatieschifting. Wie na de change belt, wordt weer opgeslagen; wie niet uit zichzelf belt, hoeft ook niet gebeld te worden.

Ruim een dag nadat ik mijn telefoon liet liggen op het planchetje in de trein tussen Roermond en Sittard, brengt de postbode dit doosje. Ik ben nog steeds verbaasd over die vaalgrijze, afgebladderde Nokia in mijn handen. Het is niet de eerste keer dat ik een zaktelefoon kwijt ben en de eerste actie is dan het callcenter bellen om je simkaart te laten blokkeren, om vervolgens het IMEI-nummer door te geven. Niet dat de Nederlandse operators dat op de black list zetten, maar toch: aan mij zal het niet liggen. Vervolgens is het wachten op een nieuwe sim voordat je oude nummer weer werkt. En na pakweg twee dagen ben je weer als vanouds bereikbaar op een nieuwe telefoon, waarvan de toetsen anders werken, het menu verwarrend is, de beltoon je gek maakt en de accu sneller leeg is.

Mijn classic nPhone terug, en die trouwe 6310i doet het nog! Mijn vrouw suggereert plagend dat er vriendinnetjes mee zijn gebeld. Even flitst 0909 door mijn hoofd, maar nee. Het is een eerlijke vinder. Het kleine witte vierkante doosje met "Hello there" bewijst het: ik heb mijn koelkastje terug! Ik controleer de ingekomen en verzonden nummers en sms'jes. Bij de berichten vind ik een tekst met een 06-nummer. Het is van ene Frank. Hij is de vinder van mijn retourneerde spreekijzer en zoekt woonruimte in Amsterdam. Geen vindesloon maar een hulpvraag. Dus wie nog woonruimte in de hoofdstad weet... meld het mij! U krijgt een eerlijk mens in huis.